

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 września 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zasądził od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w N. (Francja) działającej przez Oddział w Polsce z siedzibą w W. oraz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. solidarnie na rzecz powoda P. U. kwotę 62.097,63 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz szczegółowe wyliczenie kosztów postępowania pozostawił referendarzowi sądowemu przy zastosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik procesu i przyjęciu, że powód wygrał sprawę w całości.

Sąd Rejonowy ustalił, iż w dniu 25 kwietnia 2013 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. i E. U. zawarli umowę leasingu nr (...), której przedmiotem był samochód osobowy marki P. o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2012 roku. W dniu 13 grudnia 2014 roku w wyniku kolizji drogowej samochód powyższy uległ uszkodzeniu. Sprawczynią wypadku była M. B., kierująca pojazdem D. o numerze rejestracyjnym (...). W dniu 14 sierpnia 2015 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. i E. U. zawarli umowę cesji wierzytelności. Uprawnionym do odbioru świadczenia z tytułu ubezpieczenia był leasingodawca, a w razie odmownej decyzji ubezpieczyciela co do wypłaty odszkodowania cedent cedował na leasingobiorcę uprawnienia do dochodzenia roszczeń do ubezpieczyciela. Cesjonariusz miał prawo dochodzić wypłaty odszkodowania w wyższej niż przelana przez ubezpieczyciela w kwocie.

Sprawczyni kolizji w chwili zdarzenia była ubezpieczona w zakresie ubezpieczenia OC w A. D. z siedzibą w W.. Umowa OC była potwierdzona polisą nr (...).

Cedent na podstawie umowy przelewu przelał na rzecz cesjonariusza, a cesjonariusz przyjął wierzytelność z tytułu odszkodowania wynikającego z umowy OC zawartej przez sprawczynię wypadku i jej zakładem ubezpieczeniowym. W dniu 3 lutego 2015 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zgłosił ubezpieczycielowi sprawczyni wypadku szkodę. W dniu 4 lutego 2015 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. upoważnił E. U. do odbioru należnego odszkodowania z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu. Decyzją z dnia 12 lutego 2015 roku pozwany (...) S.A. Oddział w Polsce wypłacił na rzecz leasingodawcy kwotę 58.320,93 zł (netto) tytułem odszkodowania za naprawę pojazdu. Decyzją z dnia 12 marca 2015 roku pozwany (...) S.A. Oddział w Polsce ustalił wartość naprawy pojazdu w związku ze szkodą z dnia 13 grudnia 2014 roku na kwotę 71.234,92 zł i uwzględniając uprzednio wypłacone odszkodowania, przelał na rzecz leasingodawcy kwotę 12.913,99 zł tytułem dopłaty odszkodowania w związku z szkodą w pojeździe z dnia 13 grudnia 2014 roku.

P. U. zlecił wykonanie naprawy w pojeździe w salonie (...). Koszt naprawy ustalony w oparciu o system A. wyniósł 165.552,12 zł (netto) tj. 203.629,11 zł (brutto).

Sąd Rejonowy ustalił, iż w wyniku zdarzenia z dnia 13 grudnia 2014 roku w przedmiotowym samochodzie marki zostały uszkodzone: zamocowanie tablicy rejestracyjnej, czujniki parkowania przednie, uchwyt czujnika parkowania, zaczep dyszy spryskiwacza, wspornik zderzaka przedniego, spoilery zderzaka, prowadnice zderzaka, pokrywa komory silnika, zawiasy pokrywy silnika, zamek pokrywy silnika, cięgno pokrywy silnika, osłona blachy czołowej, uszczelka pokrywy silnika, reflektor przedni lewy, podstawa reflektora lewego, dysza spryskiwacza reflektora, kierunkowskaz boczny lewy, błotnik przedni lewy, osłona błotnika przedniego, mocowanie błotnika przedniego, nadkole przednie, rama bagażnika, bok bagażnika lewy, ściana prawa dolna, szyba czołowa, kabłąk zabezpieczający, pokrywa dachu, poduszka gazowa kierowcy, poduszka gazowa pasażera, kondensator lewy, rama kondensatora, przewody kondensatora, wykładzina bagażnika, wahacz przedni lewy, tarcza koła przedniego, drążek kierowniczy lewy, chłodnica cieczy, kierownica powietrza, konsola chłodnicy, wentylator chłodnicy, przewód chłodnic, sygnał dźwiękowy, kostki elektryczne, błotnik przedni prawy (do naprawy), wspornik akumulatora (do naprawy), wspornik przedni lewy (do naprawy), drzwi lewe (do naprawy), poszycie słupka lewego (do naprawy). Koszt naprawy uszkodzonych elementów samochodu powoda wyznaczono według systemu A.. Stawka za 1 roboczogodzinę wynosi 100 zł, jako średnia stawka stosowaną przez nieautoryzowane warsztaty naprawcze w rozpatrywanym okresie oraz 250 zł jako

stawka stosowana przez autoryzowane zakłady firmy (...). Koszt naprawy pojazdu powoda usuwającej uszkodzenia powstałe w trakcie zdarzenia komunikacyjnego z dnia 13 grudnia 2014 roku według cen usług motoryzacyjnych w zakładach specjalizujących się w naprawach samochodów P. i cen części zamiennych tego samego rodzaju, jakie zostały zniszczone w pojeździe wynosił 158.312,89 zł. Utrata wartości rynkowej samochodu na skutek uszkodzenia w kolizji drogowej z dnia 13 grudnia 2014 roku wynosi 7.800 zł. Koszt naprawy pojazdu powoda z uwzględnieniem części nieoryginalnych (zamienników) o takich samych właściwościach użytkowych co oryginalne i w oparciu o stawki za roboczogodziny stosowane w nieautoryzowanych warsztatach naprawczych na rynku lokalnym wyniósł 139.617,96 zł. W procesie naprawy pojazdu powoda nie było konieczności zastosowania oryginalnych części z punktu widzenia skuteczności naprawy i bezpieczeństwa użytkowników. Dokonanie oględzin pojazdu i ocena jego stanu technicznego okazały się niemożliwe z uwagi na sprzedaż samochodu. Dokumentacja pojazdu nie wskazuje na zaistnienie wcześniejszych szkód a tym samym o jego naprawach. Aktualizacja cen części jest dokonywana w systemie A. comiesięcznie. Wysokość cen części w pojeździe jest aktualna przez grudzień 2014 roku aż do publikacji nowej płyty z cenami na styczeń 2015 roku. Ocena stanu pojazdu powoda została ustalona według aktualnych cen na dzień powstania szkody, tj. 13 grudnia 2014 roku. Akta szkodowe pojazdu nie wskazują na fakt występowania w samochodzie powoda części innych niż oryginalne producenta pojazdu. Udokumentowany jest fakt naprawienia niektórych fragmentów auta poprzez pomiary grubości powłoki lakierowej. P. w procesie produkcji nowego auta stosuje wyłącznie części z oznaczeniem O, a więc oryginalne z atestem P.. Koszt naprawy wyznaczono nie w oparciu o zamienniki, tylko o części zamienne o porównywalnej jakości. Samochód powoda uczestniczył we wcześniejszych kolizjach, zatem w wyniku zdarzenia z dnia 13 grudnia 2014 roku nie utracił wartości handlowej.

Technologia naprawy producenta nie wymaga przy wymianie zderzaka przedniego operacji związanych z wymianą zaczepów dysz spryskiwacza lewego i prawego. Niemniej jednak zaczep dyszy spryskiwacza lewego jest uszkodzony w wyniku przedmiotowego zdarzenia. Wynika to wprost z dokumentacji szkody. Nieuwzględnienie konieczności wymiany zaczepu dyszy prawej koszt naprawy wyniósłby 163.999,04 zł.

Stawka w sieci (...) P. w grudniu 2014 roku wynosiła 250 zł netto. Stawki obowiązujące w salonie (...) są objęte tajemnicą oraz są ustalane indywidualnie dla klienta. Wartość 250 zł netto stanowi średnią dla wszystkich prac blacharskich, lakierniczych oraz mechanicznych. Wartość samochodu powoda po zdarzeniu nie została ustalona.

Na gruncie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo w całości. Podstawa prawna roszczenia znajduje swoje odzwierciedlenie normatywne w dyspozycji art. 822 § 1 k.c. Materialnoprawną podstawą odpowiedzialności sprawcy zdarzenia jest dyspozycja art. 436 § 2 k.c., według której w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych. Sąd Rejonowy wskazał, iż zgromadzony materiał dowodowy wykazał, iż strona pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ustaliła wartość odszkodowania za szkodę w pojeździe powoda w związku ze zdarzeniem z dnia 13 grudnia 2014 roku najpierw na kwotę 58.320,93 zł, a następnie po ponownym zweryfikowaniu zgłoszenia ustaliło koszt naprawy na kwotę 71.234,92 zł i wypłaciła powodowi kwotę 12.913,99 zł. Analizując zarówno zakres uszkodzeń jak i koszt naprawy samochodu Sąd odwołał się do wiedzy specjalistycznej z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego. Rzeczywisty koszt naprawy pojazdu powoda wyniósł 158.312,89 zł. Kwota ta stanowi wartość naprawy ustalonej według cen usług motoryzacyjnych w zakładach specjalizujących się w naprawach samochodów P. i cen części zamiennych tego samego rodzaju.

P. U. domagał się zasądzenia ww. kwoty solidarnie od (...) S.A. Oddział w Polsce oraz (...) S.A. wskazując, iż (...) S.A. Oddział w Polsce przekazał zawarł z (...) S.A. umowę sprzedaży, na skutek której (...) S.A. przejęła wszystkie obowiązki z umów ubezpieczenia zawartych przez (...) S.A. Oddział w Polsce, a nadto podmiot ten zaprzestał działalności w Polsce i nie dysponuje majątkiem pozwalającym na zaspokojenie roszczeń powoda.

Sąd Rejonowy podkreślił, iż odpowiedzialność pozwanych podmiotów jest solidarna. Jej podstawę stanowi dyspozycja art. 55⁴ k.c. Odpowiedzialność nabywcy ogranicza się do wartości nabytego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa według

stanu w chwili nabycia, a według cen w chwili zaspokojenia wierzyciela. Odpowiedzialności tej nie można bez zgody wierzyciela wyłączyć ani ograniczyć.

Nadto Sąd I instancji wskazał, iż P. U. był uprawnionym do obioru świadczenia odszkodowawczego w związku z zawartą umową cesji wierzytelności z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. w dniu 14 sierpnia 2015 roku. Umowa ta spełniała wszystkie wymogi ustawodawcy określone w dyspozycji art. 509 k.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd w punkcie 1. sentencji wyroku z dnia 21 września 2017 roku zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz P. U. 62097,63 złotych z ustawowymi odsetkami od 12 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2. sentencji wyroku z dnia 21 września 2017 roku szczegółowe ich wyliczenie pozostawiając referendarzowi sądowemu przy zastosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik procesu i przyjęciu, że powód wygrał sprawę w całości. (wyrok z uzasadnieniem).

Apelację od powyższego wyroku w zakresie kwoty 19.909,34 zł wraz z odsetkami wnieśli pozwani.

Skarżący zarzucili: naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 278 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, dokonanie jego wybiórczej oceny i pominięcie części wniosków opinii biegłego A. S. (1) z dnia 9 marca 2016 roku, opinii uzupełniającej z dnia 13 lipca 2016 roku oraz z dnia 9 listopada 2016 roku, co doprowadziło do pominięcia okoliczności istotnej z punktu widzenia rozstrzygnięcia, iż: zastosowanie do naprawy części o porównywalnej jakości z częściami oryginalnymi, nie opatrzonymi logo producenta dawało gwarancję przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, w procesie naprawy nie było konieczne zastosowanie części oryginalnych z punktu widzenia skuteczności naprawy i bezpieczeństwa użytkowników, oznaczenie części zamiennych Q wskazuje na to, że zostały wyprodukowane przez producenta dostarczającego dany element na pierwszy montaż i nie odbiegają jakością od części oznaczonych symbolem O, a technologia naprawy producenta nie wymaga przy wymianie zderzaka przedniego operacji związanych z wymianą zaczepek dysz spryskiwacza lewego i prawego. Zdaniem skarżącego oznacza to, że miarodajną kwotą odszkodowania powinna być kwota 113.510,54 zł netto pomniejszona o koszt naprawy mocowania jednej nieuszkodzonej dyszy spryskiwacza (81,80 zł netto). Apelujący zarzucili także naruszenie art. 229 k.p.c. poprzez nie uznanie za przyznana okoliczności faktycznej, iż powód miał możliwość odliczenia podatku VAT, a zatem, że odszkodowanie powinno być szacowane w kwocie netto.

Nadto skarżący zarzucili naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 361 § 1 i 2 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, iż ekonomicznie uzasadnionymi i celowymi kosztami naprawy pojazdu winna być kwota 158.312,89 zł brutto podczas gdy skoro już naprawa z użycie części zamiennych o symbolu Q pozwala na przywrócenie właściwości technicznych oraz użytkowych pojazdu do stanu sprzed zdarzenia to ta kwota winna S. kwotę odszkodowania oraz, że odszkodowanie winno być szacowane w kwocie netto.

Skarżący wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych solidarnie kosztów postępowania przed sądem I instancji według norm przepisanych oraz o zasądzenie kosztów postępowania przed sądem II instancji (apelacja).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd pierwszej instancji przeprowadził prawidłowo postępowanie dowodowe, na podstawie którego dokonał istotnych do rozstrzygnięcia sprawy ustaleń, choć w zakresie kwoty będącej podstawą wyliczenia odszkodowania – przy uwzględnieniu okoliczności podanych jedynie w uzasadnieniu – dopuścił się – jak się wydaje – omyłki bądź niedokładności. Ustalenia te, poza kwestia powyższą, Sąd Okręgowy w Łodzi uznaje za prawidłowe i przyjmuje za własne. Sąd odwoławczy nie dostrzega potrzeby ponowienia dowodów dopuszczonych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym oraz podziela ocenę ich wiarygodności wyrażoną przez sąd pierwszej instancji. Wówczas

wystarczająca jest aprobata dla stanowiska przedstawionego w orzeczeniu sądu pierwszej instancji (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 22 lipca 2010 r., sygn. I CSK 313/09, niepubl.; wyrok SN z dnia 16 lutego 2005 r., sygn. IV CK 526/04, niepubl.; wyrok SN z dnia 20 maja 2004 r., sygn. II CK 353/03, niepubl.). Sąd Okręgowy w Łodzi podziela przedstawiony pogląd.

W pierwszej kolejności wymaga wyjaśnienia, że zgodnie z art. 350 § 1 k.p.c. sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Jeżeli sprawa toczy się przed sądem drugiej instancji, sąd ten może z urzędu sprostować wyrok pierwszej instancji (art. 350 § 3 k.p.c.). Niewątpliwie wolą Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie było oznaczenie w wyroku z dnia 21 września 2017 r. kwoty „sześćdziesiąt dwa tysiące dziewięćdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt trzy grosze” jako słownie oznaczonej kwoty zasądzonego odszkodowania 62097,63 zł. Oznaczenie „sześćdziesiąt dwa tysiące tysięcy” traktować należy jako oczywistą omyłkę. Dlatego, też Sąd Okręgowy na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. sprostował w zaskarżonym wyroku słowne oznaczenie zasądzonej kwoty.

Otóż – odnosząc się do zarzutów apelacji - przede wszystkim wskazać należy, iż – jak wynika z treści uzasadnienia – Sąd Rejonowy popełnił błąd czysto rachunkowy i jedynie w uzasadnieniu orzeczenia (co wyjaśnia dalsza część uzasadnienia) polegający na przyjęciu kwoty 158.312,89 zł jako podstawy obliczenia zasądzonej należności przy jednoczesnym niekwestionowaniu, iż zasądzeniu podlega kwota netto. Okoliczność ta była bowiem bezsporna. Sąd też wskazać należy, iż – jak się wydaje – podstawą obliczenia odszkodowania winna być kwota brutto 163.999,04 zł (ogłędziny miały wszak miejsce w 2015 roku), czyli kwota netto 133.332,55 zł. Dokonując bowiem obliczenia matematycznego: 133.332,55 zł – 71.234,92 zł (kwota wypłacona) = 62.097,63 zł czyli kwota zasądzona ostatecznie przez Sąd Rejonowy w wyroku. Uzasadnienie orzeczenia sądu I instancji kwestii tej ostatecznie nie wyjaśnia, wskazując różne kwoty: 158.312,89 zł (k.271 odwrót), 163.999,04 zł, (k.270), co powoduje niejasności i pozorną wewnętrzną sprzeczność. Jednakże mając na uwadze całość uzasadnienia przedmiotowego wyroku Sąd Okręgowy – przy niekwestionowaniu przez żadną ze stron konieczności przyznania kwoty netto - okoliczność tę uznał za podlegającą usunięciu i wyjaśnieniu w toku postępowania. Fakt niekwestionowania odszkodowania netto potwierdził także pełnomocnik powoda na rozprawie apelacyjnej co pozwoliło ustalić proces rozumowania Sądu Rejonowego.

Przy tak poczynionych ustaleniach wskazać na wstępie należy, iż pojazd powoda to samochód P. z datą pierwszej rejestracji 11.05.2012r. Wartość rynkowa pojazdu nowego wynosiła ponad 400.000 zł. Biegły A. S. w opinii na k. 158 wprost wskazał, iż firma (...) w procesie produkcji nowego auta stosuje wyłącznie części z oznaczeniem O a więc oryginalne z atestem firmy. Części to podlegają dodatkowej kontroli ze strony producenta pojazdu, który daje na nie gwarancję. Na k.160 biegły wskazuje, iż przy naprawie pojazdu wybrać należy autoryzowany warsztat naprawczy – choć powoduje to oczywiście wyższy koszt naprawy. Stawka w (...) sieci P. wynosiła natomiast 250 zł netto, stawki te są indywidualnie negocjowane, przyjęto zatem stawkę średnią (k.203). Wymiana obu zaczepów dysz spryskiwacza – jak wskazał biegły – byłaby uzasadniona, jednak bez uwzględnienia tej wymiany koszt naprawy wynosi 163.999,04 zł brutto – zatem 133.332,55 zł netto (k.203).

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, iż brak podstaw do obniżenia odszkodowania stosując niższe stawki jak i części z oznaczeniem innym niż O. Istotnie – jak wskazują apelujący – biegły A. S. w swej opinii wskazał, iż zastosowanie do naprawy części oryginalnych nie było konieczne z punktu widzenia skuteczności naprawy i bezpieczeństwa użytkowników. Jednakże firma (...) stosuje do montażu części oznaczone symbolem O. Samochód należący do powoda nie był samochodem „starym”. Akta szkody – co podkreślił biegły – (k.158) nie wskazują na występowanie w samochodzie powoda części innych niż oryginalne.

W niniejszej sprawie biegły sporządził kilka opinii w których ustalił wysokość kosztów naprawy pojazdu w zależności od rodzaju użytych do jego naprawy części. Sąd Rejonowy za miarodajne uznał uwzględnienie kosztów naprawy przy zastosowaniu wyłącznie nowych, oryginalnych części zamiennych.

Wskazać należy na pogląd, jaki Sąd Najwyższy zaprezentował w uzasadnieniu postanowienia z dnia 20 czerwca 2012r. (sygn. akt. III CZP 85/11) i wynikającą z niego konieczność uwzględnienia różnorodności okoliczności

faktycznych dotyczących naprawy uszkodzonego pojazdu, jego stanu sprzed i po wypadku, rodzaju napraw i użytych części oraz następstw w sferze usprawiedliwionych interesów majątkowych poszkodowanego uzasadnia ich rozstrzygnięcie na podstawie konkretnego stanu faktycznego. Wskazał bowiem Sąd Najwyższy, że potrzeba zastosowania części oryginalnych lub producenta odnosi się w szczególności do pojazdów będących jeszcze na gwarancji producenta, który wymaga od autoryzowanych warsztatów, by w ramach napraw gwarancyjnych korzystały wyłącznie z części zamiennych dostarczanych przez producenta pojazdów na potrzeby tych napraw. Także szczególny interes poszkodowanego może uzasadniać dokonanie naprawy z wykorzystaniem części oryginalnych, pochodzących bezpośrednio od producenta pojazdu. Przykładem tego jest przypadek, gdy pojazd był dotychczas serwisowany i naprawiany wyłącznie przy użyciu części oryginalnych, tzn. pochodzących bezpośrednio od producenta pojazdu, a kontynuacja takiej "historii" pojazdu może wpłynąć na jego wartość handlową, lub też gdy poszkodowany potwierdzi swój uzasadniony interes w dokonaniu naprawy z wykorzystaniem części oryginalnych przez to, że jej faktycznie dokona. Z drugiej strony Sąd Najwyższy dostrzega także i to, że użytkowane w Polsce pojazdy są w znacznej części modelami przestarzałymi, stąd nie można wykluczyć sytuacji, w których uzasadniona będzie rezygnacja z ograniczenia możliwości przyjmowania do podstawy ustalania odszkodowania cen części równoważnych oryginalnym i dopuszczenie wykorzystania cen części zamiennych „o porównywalnej jakości” (...). Pojazd powoda był pojazdem „luksusowym” mając na uwadze jego cenę i w żadnym razie nie przestarzałym.

Stąd też brak było podstaw do zmniejszenia odszkodowania zarówno ze względu na rodzaj części jak i stawkę roboczogodziny przyjętą w (...) P., na co wskazał sam biegły. Trudno bowiem niejako wymuszać na poszkodowanym by poszukiwał innych zakładów naprawczych celem naprawy samochodu nabytego na ponad 400.000 zł nie mając gwarancji, czy naprawa dokonana w innym zakładzie poza zakładem (...) przywróci pojazd do stanu poprzedniego – jedynie po to, by obniżyć wartość stawki za roboczogodzinę.

Z założenia wykorzystanie części oryginalnych zapewnia bowiem przywrócenie pojazdowi stanu poprzedniego pod wszystkimi istotnymi względami. Należałoby zatem przyjąć za punkt wyjścia, że zasadą powinno być ustalanie odszkodowania według części oryginalnych. Stanowisko takie jest dominujące w judykaturze i w konsekwencji, w sprawie o odszkodowanie za szkodę w pojeździe mechanicznym, gdy w następstwie kolizji uszkodzeniu uległy części oryginalne i zachodzi konieczność ich wymiany na nowe, poszkodowanemu co do zasady powinno przysługiwać prawo do odszkodowania ustalonego według cen części oryginalnych pochodzących bezpośrednio od producenta pojazdu. Uprawnienie to jest niezależne od wieku pojazdu, stanu jego wyeksploatowania i faktu, że w obrocie dostępne są również tzw. części alternatywne. Dzięki bowiem naprawie dokonanej z wykorzystaniem części oryginalnych stan samochodu jest - pod względem technicznym, użytkowym, trwałości i estetyki - najbardziej zbliżony do jego stanu sprzed kolizji (oczywiście jeśli pojazd ten uprzednio posiadał zamontowane części oryginalne bezpośrednio pochodzące od producenta pojazdu firmy (...)) – a takie posiadał samochód powoda) i co odpowiada zasadzie pełnego odszkodowania. W przywołanej w apelacji uchwale III CZP 80/11 Sąd Najwyższy stwierdził jednoznacznie, iż dopiero jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że ustalenie odszkodowania według cen nowych części prowadzi do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi. Dopóki wykorzystanie części oryginalnych przy naprawie samochodu nie prowadzi do zwiększenia się jego wartości w stosunku do wartości jaką posiadał przez wypadkiem nie ma żadnych przeszkód do uwzględnienia ich cen w kosztach naprawy. W tych zaś przypadkach, gdy wykorzystanie części oryginalnych skutkuje przyrostem wartości auta, ubezpieczycielowi przysługuje żądanie obniżenia odszkodowania, tj. ograniczenia go do sumy stanowiącej różnicę pomiędzy pełnym kosztem naprawy a kwotą odpowiadającą przyrostowi wartości auta. Uwzględnieniu przy ustaleniu tej relacji podlegają ceny części oryginalnych (wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 28 października 2014 r. III Ca 673/14). W niniejszej sprawie – ze względu na wiek pojazdu i jego wartość nie może być o tym mowy.

Skarżący powołali się na Wytyczne Komisji Nadzoru Finansowego dotyczące likwidacji szkód z ubezpieczeń komunikacyjnych. Podkreślić wypada w tym miejscu, iż są one skierowane jedynie do zakładów ubezpieczeń w rozumieniu ustawy o działalności ubezpieczeniowej. Zawierają ogólne wytyczne dotyczące działalności zakładów, wobec czego nie wiążą Sądu orzekającego w niniejszej sprawie. Sąd nie podziela natomiast stanowiska, zgodnie z którym naprawa z użyciem części oryginalnych może mieć miejsce jedynie w określonych w wytycznych wypadkach

z powodów podanych wyżej. Ponadto Sąd rozstrzyga zawsze na podstawie konkretnego stanu faktycznego, w którym nie było podstaw do przyjęcia, iż przed szkodą w pojeździe zamontowane były inne części niż oryginalne.

Sąd Okręgowy – przy korekcie ustaleń faktycznych Sądu Rejonowego w zakresie podstawy obliczenia odszkodowania – nie rozstrzygał kwestii możliwości odliczenia podatku VAT bowiem nie była ona sporna – odszkodowanie winno zostać wyliczone w kwocie netto. I taką też kwotę Sąd Rejonowy zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz P. U..

Mając zatem na uwadze niezasadność zarzutów apelacyjnych oraz jednocześnie brak ujawnienia okoliczności, które podlegają uwzględnieniu w postępowaniu odwoławczym z urzędu, apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

Zważywszy na wynik kontroli instancyjnej, o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym - § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku zmieniającego rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz.1800) w związku z § 2 pkt 5 i § 10 ust. 1 pkt 1 ww. aktu prawnego.